

Sygn. akt II K. 259/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 października 2021 roku

Sąd Rejonowy w Golubiu-Dobrzyniu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Leszek Osiński

Protokolant: st. sekr. sądowy Ewa Romanowska

w obecności oskarżyciela Prok. Rej. - -----

po rozpoznaniu w dniu 20 grudnia 2018 roku, 4 lutego 2019 roku, 11 marca 2019 roku, 25 kwietnia 2019 roku, 29 maja 2019 roku, 24 lipca 2020 roku, 22 czerwca 2021 roku, 30 czerwca 2021 roku, 5 sierpnia 2021 roku, 27 października 2021 roku

sprawy **L. S.**

syna M. i U.z domu G.

ur. (...) w G.-D.

oskarżonego o to, że: w dniu 4 lipca 2018 roku na trasie G. – O., gm. G., pow. (...), woj. (...)- (...) będąc w stanie nietrzeźwości wynoszącym 1,59 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu kierował pojazdem mechanicznym samochodem osobowym marki O. (...) nr rej.(...) po drodze publicznej, przy czym zarzucanego czynu dopuścił się będąc uprzednio prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu VIII Wydział Karny z dnia 6 marca 2007 roku, sygn. akt XK 1802/06 za czyn z art. 178a § 1 kk

tj. o przestępstwo z art. 178a § 4 kk

ORZEKA:

I. uznaje oskarżonego L. S. za winnego popełnienia zarzucanego mu w akcie oskarżenia czynu, tj. przestępstwa z art. 178a § 4 kk i za to po zastosowaniu art. 37a kk w zw. z art. 4 § 1 kk na mocy art. 178a § 4 kk w zw. z art. 34 § 1, 1a pkt 1 kk w zw. z art. 35 § 1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 25 (dwudziestu pięciu) godzin w stosunku miesięcznym;

II. na mocy art. 42 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio;

III. na mocy art. 63 § 4 kk na poczet środka karnego orzeczonego w punkcie II wyroku zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 4 lipca 2018 roku;

IV. na mocy art. 43a § 2 kk orzeka od oskarżonego świadczenie pieniężne w wysokości 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej (nr konta (...));

V. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 300 (trzysta) złotych tytułem opłaty i obciąża go wydatkami poniesionymi w sprawie w kwocie 800 (osiemset) złotych.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 259/18	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	Ł. S.	Czyn przypisany- Art. 178 a § 4 kk. W dniu 04 lipca 2018 roku na trasie G.-O., gmina G., pow. (...), woj. (...)- (...) będąc w stanie nietrzeźwości wynoszącym 1,59 mg/l	

		alkoholu w wydychanym powietrzu kierował pojazdem mechanicznym samochodem osobowym marki O. (...) nr rej. (...) po drodze publicznej, przy czym zarzucanego czynu dopuścił się będąc uprzednio prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu VIII Wydział Karny z dnia 6 marca 2007 roku, sygn. akt X K 1802/06 za czyn z art. 178a § 1 kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1. Prowadzenie przez oskarżonego pojazdu w dniu 04 lipca 2018 roku w stanie nietrzeźwości	Wyjaśnienia oskarżonego Ł. S. (w odpowiednim zakresie)	k. 28-29, 99-100 k. 136-137 k. 137 k. 45 akt II Ko 563/19 SR w Sopocie k. 207-209, 225-226 k. 232	
Zeznania świadka T. W.			
Zeznania świadka W. W.			
Zeznania świadka P. Z.			
Opinie sądowo- lekarskie			
Zapis zgłoszenia telefonicznego Centrum			

Powiadomienia Ratunkowego w B.			
Protokoły z badania stanu trzeźwości	k. 2, k. 3 k. 38-39, 272-273		
2. Fakt uprzedniej karalności oskarżonego za czyn z art. 178a § 1 kk	Karta karna		
	k. 66-67		
Odpis Wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu X K 1802/06			
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1	Ł. S.	Czyn przypisany- Art. 178 a § 4 kk. W dniu 4 lipca 2018 roku na trasie G.-O., gmina G., pow. (...), woj. (...)- (...) będąc w stanie nietrzeźwości wynoszącym 1,59 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu kierował pojazdem mechanicznym samochodem osobowym marki O. (...) nr rej. (...) po drodze publicznej, przy czym zarzucanego czynu dopuścił się będąc uprzednio prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości	

		wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu VIII Wydział Karny z dnia 6 marca 2007 roku, sygn. akt X K 1802/06 za czyn z art. 178a § 1 kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Nieprzewodzenie przez oskarżonego pojazdu w stanie nietrzeźwości, spożycie alkoholu w pojeździe po jego zatrzymaniu na poboczu i wyłączeniu silnika, a następnie zaśnięcie w pojeździe	Wyjaśnienia oskarżonego Ł. S.	k. 131 k. 29 k. 147	
2. OCENA DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia oskarżonego Ł. S. Zeznania świadka T. W.	Początkowo, na etapie postępowania przygotowawczego, oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Następnie zaś w trakcie składania wyjaśnień, zmienił swoje stanowisko i złożył wyjaśnienia odmienne. Wskazał w nich, iż po kłótni z małżonką kupił alkohol w postaci wódki (...) o pojemności 200 ml i część wypił po drodze tj. jadąc samochodem,	

		<p>a część po zatrzymaniu się. W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego korelują z treścią opinii uzupełniającej biegłego P. S.. O tym, iż w momencie interwencji policji oskarżony był w stanie nietrzeźwości przekonują także obiektywne wyniki badań na zawartość alkoholu, odnotowane w protokołach badania stanu trzeźwości.</p> <p>Świadek jako ratownik medyczny udzielający pomocy oskarżonemu zeznał, że Ł. S. był pod wpływem alkoholu, znajdował się w samochodzie, który stał jedną stroną na poboczu, a drugą na jezdni, silnik był włączony. Zeznania świadka korelują z pozostałym materiałem dowodowym w sprawie. Sąd uznał dowód za wiarygodny. Opisuje on w sposób obiektywny i bezstronny stan oskarżonego oraz okoliczności, w jakich doszło do jego ujawnienia wewnątrz pojazdu.</p>	
<p>Zeznania świadka W. W.</p>	<p>Świadek - ratownik medyczny udzielający pomocy oskarżonemu - zeznał, że Ł. S. był pod wpływem alkoholu, znajdował się w samochodzie, siedział na miejscu kierowcy. Zeznania świadka wskazują, iż to Ł. S. był kierowcą pojazdu.</p>		

	<p>Jego stan w momencie przyjazdu ekipy ratowników nie pozostawiał żadnych wątpliwości. Świadek jednoznacznie wskazał, iż oskarżony był pod wpływem alkoholu.</p>	
<p>Zeznania świadka P. Z.</p>	<p>Świadek wchodził w skład zespołu karetki pogotowia, która została wezwana na miejsce zdarzenia. Jako lekarz, P. Z. udzielał pomocy oskarżonemu. Zeznał, że Ł. S. był pod wpływem alkoholu, znajdował się w samochodzie, siedział na miejscu kierowcy. Świadek wskazał, że silnik pojazdu był włączony, oskarżony leżał oparty o kierownicę. Świadek zeznał, że to on wyłączył pojazd. Oskarżony przyznał się ratownikom do spożycia alkoholu. Zeznania świadka sąd uznał za wiarygodne. Zważyć należy, iż P. Z. miał najdłuższy kontakt z oskarżonym na miejscu zdarzenia. Rozmawiał z nim. W jego ocenie nie budziło wątpliwości, iż skazany był pod wpływem alkoholu. O tym, iż przyjechał w takim stanie już na miejsce postoju świadczy choćby fakt niewyłączenia silnika w aucie. Należy przyjąć zgodnie z zasadami logiki, że gdyby oskarżony był trzeźwy to z całą pewnością przystąpiłby do spożywania alkoholu po wyłączeniu auta. Tego</p>	

	<p>jednak nie uczynił, co z całą pewnością wynikało z jego stanu już w momencie zatrzymania pojazdu. Według sądu relacja świadka była wiarygodna. Jego zeznania mają charakter czysto sprawozdawczy, relacjonują stan, który świadek zastał po przyjeździe na miejsce interwencji.</p>	
Opinie sądowo- lekarskie	<p>W trakcie postępowania dowodowego sąd dopuścił dowód z opinii biegłego lekarza medycyny sądowej P. S. na okoliczność ustalenia stanu oskarżonego około godziny 12.30, godz. 16.30-17.00. Opinia (k. 207-209) oraz opinia uzupełniająca (k. 225-226) została wydana między innymi w oparciu o treść wyjaśnień oskarżonego. Jeszcze raz w tym miejscu należy zwrócić uwagę, iż oskarżony w trakcie postępowania zmienił swoje wyjaśnienia. Pierwotnie nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, następnie zmienił stanowisko, by przed sądem ponownie nie przyznać się do zarzutu popełnienia czynu opisanego w akcie oskarżenia. W przekonaniu sądu – o czym była już mowa – za wiarygodne przyjęć należało te wyjaśnienia, w których oskarżony przyznał się do</p>	

popelnienia zarzucanego mu czynu. Jak już wskazano powyżej, wyjaśnienia te korelowały z zeznaniami ratowników medycznych i P. Z., wobec których oskarżony przyznał, iż spożywał alkohol. Co istotne, wyjaśnienia oskarżonego, w których przyznał się do popelnienia zarzucanego mu czynu, korelowały także z jego oświadczeniem co do ilości i rodzaju spożytego alkoholu, które oskarżony złożył podczas badań na zawartość alkoholu (k. 2-3). Dopiero później pojawiła się wersja, która zakładała, że wypił jeszcze inny alkohol (piwo). Wersja ta w przekonaniu sądu powstała jednak już tylko na użytek powstałej wówczas linii obrony. W tym stanie rzeczy sąd w swoim rozstrzygnięciu oparł się na treści opinii uzupełniającej, która w sposób jasny i wyczerpujący wskazuje na stan oskarżonego w czasie jazdy samochodem, przy przyjęciu ilości spożytego przez niego alkoholu (k. 226). Co istotne, przyjęta przez biegłego hipotetyczna waga oskarżonego była dla niego założeniem korzystnym. Ł. S. z całą pewnością ważył w czasie zdarzenia więcej niż 70 kg. Eliminacja alkoholu jest wówczas u takiej osoby co do zasady szybsza, co stanowi wiedzę powszechnie dostępną.

	<p>Obie opinie sąd uznał za wiarygodne. Zostały one sporządzone wariantowo, a rzeczą sądu było ustalenie stanu faktycznego, który odpowiadał jednemu z przedstawionych wariantów. Sąd nie znalazł powodów aby te opinie zakwestionować.</p>	
<p>Zapis zgłoszenia telefonicznego Centrum Powiadomienia Ratunkowego w B.</p>	<p>Z zapisu zgłoszenia telefonicznego dotyczącego sprawy oskarżonego Ł. S. wynika, że zgłaszający wzywa karetkę , gdyż w samochodzie znajduje się nieprzytomny mężczyzna tj. oskarżony Ł. S., oddychający. Zgłaszający podał, że pojazd stoi na awaryjnych światłach, w części na poboczu, a w części na jezdni, oraz że pojazd jest włączony. Dowód koreluje z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie. Przypomnieć trzeba, iż wskazani powyżej świadkowie, w tym przede wszystkim P. Z., wskazali, że pojazd oskarżonego w momencie ich przyjazdu był włączony.</p>	
<p>Protokół z badania stanu trzeźwości</p>	<p>Z protokołów badania wynika, że oskarżony Ł. S. w chwili badania był w stanie nietrzeźwości Dla uzyskania potwierdzenia i weryfikacji pierwszych wyników, badania były powtarzane. Również i one potwierdziły stan nietrzeźwości. Wyniki</p>	

	<p>badania nie budzą żadnych wątpliwości. Podkreślić przy tym trzeba, iż oskarżony i jego obrońca, nie kwestionowali wyniku badania na obecność alkoholu. Badanie zostało wykonane przez uprawnione osoby, w sposób przewidziany prawem. Nie nasunęły się żadne wątpliwości, co do jego wiarygodności, a strony nie podnosiły również takich zarzutów.</p>	
Karta karna	<p>O uprzedniej karalności Ł. S. świadczy informacja płynąca z przedłożonej do akt sprawy karty karnej. Wskazuje ona na skazanie między innymi w sprawie X K 1802/06 Sądu Rejonowego w Toruniu . Brak podstaw, aby dowód ten w jakikolwiek sposób podważyć.</p>	
Odpis Wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu X K 1802/06	<p>Fakt uprzedniej karalności oskarżonego ustalono na podstawie odpisu wyroku dołączonego do akt sprawy oraz akt sprawy. Z treści orzeczenia w sprawie X K 1802/06 wynika, iż dotyczyło ono czynu z art. 178a § 1 kk, czyli prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości. Skazanie to nie uległo zatarciu.</p>	
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za		

niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.2.1	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego Ł. S.	Oskarżony na rozprawie nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wskazał, że wcześniej przyznał się do jego popełnienia, gdyż na komisariacie zasugerowano mu, aby się przyznał.. Wyjaśnił, że spożywał alkohol dopiero po zatrzymaniu i wyłączeniu pojazdu. Wskazał, że pod wpływem alkoholu nie prowadził pojazdu. Sąd nie uznał, w tymże zakresie wyjaśnień oskarżonego za wiarygodne. Jak już sygnalizowano, oskarżony złożył uprzednio wyjaśnienia odmienne, w nich wskazał, że spożywał alkohol podczas jazdy. Wniosek o jeździe w stanie nietrzeźwości płynie także z opinii biegłego P. S.. O tym, iż oskarżony nie wyłączył samochodu po zjeździe na pobocze świadczą także zeznania świadków P. Z. i T. W.. Oskarżony zasnął siedząc na miejscu kierowcy, opierając się o kierownicę. Z zapisu zgłoszenia telefonicznego, wyjaśnień lekarza i ratowników medycznych, którzy byli jako pierwsi na miejscu wynika, że pojazd był włączony, stał na awaryjnych światłach, w	

		<p>części na jezdni, a w części na poboczu. Oskarżony w chwili badania znajdował się w stanie nietrzeźwości o stężeniu alkoholu we krwi przekraczającym 3,0 promile. Nie sposób przyjąć, aby stan ten i tak wysokie stężenie było wynikiem spożywania przez niego alkoholu dopiero po zatrzymaniu pojazdu. Wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie urągają przy tym zasadom logiki. Skoro bowiem oskarżony pokłócił się z żoną i chciał napić się alkoholu, to dlaczego miałby to zrobić na poboczu drogi, a więc w miejscu, gdzie jego ujawnienie wewnątrz auta automatycznie będzie nasuwało wniosek o jeździe w stanie nietrzeźwości? Jak zamierzał wrócić do domu? Pytania te zdają się nie mieć logicznej odpowiedzi. Jedynym wyjaśnieniem jest tu zdaniem sądu przyjęcie, iż oskarżony już w trakcie jazdy znajdował się pod silnym działaniem alkoholu, co z kolei prowadziło do braku kontroli swego zachowania.</p>	
<p>3. <i>PODSTAWA PRAWNA WYROKU</i></p>			
	<p>Punkt rozstrzygnięcia</p>	<p>Oskarżony</p>	

	z wyroku		
x	3.1.Podstawa prawna skazania warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem albo	I	Ł. S.
Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
W ocenie sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy dowodzi temu, iż w dniu 04 lipca 2018 roku oskarżony Ł. S. będąc w stanie nietrzeźwości wynoszącym 1,59 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu kierował pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym. Z zeznań świadków P. Z. i ratowników medycznych T. W. i W. W. oraz z nagrania rozmowy telefonicznej zgłoszenia do centrum ratunkowego jednoznacznie wynika, że oskarżony znajdował się w pojeździe na miejscu kierowcy, silnik auta był włączony, samochód miał włączone światła awaryjne. Ł. S. znajdował się w stanie nietrzeźwości. Uznając część jego wyjaśnień za wiarygodne, sąd nie miał wątpliwości, iż alkohol został spożyty przed i w trakcie jazdy. Oskarżony spożywał alkohol dobrowolnie, uprawiając się w stan nietrzeźwości. Następnie, mając tego świadomość,			

<p> prowadził pojazd mechaniczny po drodze publicznej. Sąd ustalił także, iż oskarżony był uprzednio prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 6 marca 2007 roku sygn. akt X K 1802/06 za czyn z art. 178a § 1 kk. Sąd też wątpliwości nie może budzić, iż swym zachowaniem oskarżony wyczerpał znamiona występkę z art. 178a § 4 kk.. </p>			
	3.2.Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
	3.3.Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
	3.4.Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz			

związłe o powodach umorzenia postępowania			
	3.5.Uniewinnienie		
Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, ŚRODKI KARNE, PRZEPADEK, ŚRODKI KOMPENSACYJNE I ŚRODKI ZWIĄZANE Z PODDANIEM SPRAWCY PRÓBIE			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
Ł. S.	I	I	Uznając oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, tj. występku z art. 178a § 4 kk, sąd na mocy art. 178a § 4 kk, po zastosowaniu art. 37a kk w zw. z art. 4 § 1 kk wymierzył mu karę 1 roku i 2 miesięcy ograniczenia wolności polegająca na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 25 godzin w stosunku miesięcznym. W przekonaniu sądu orzeczona kara - tak co do rodzaju, jak i wymiaru - trafnie oddaje społeczną szkodliwość czynu i stopień winy

oskarżonego.

Uzasadniając orzeczenie o karze, należy wskazać, iż oskarżony był uprzednio karany, w tym również w 2007 roku za przestępstwo z art. 178a § 1 kk. Okoliczność ta wskazuje na postawę oskarżonego, którą cechuje rażące lekceważenie obowiązującego porządku prawnego i brak elementarnej odpowiedzialności.

Oskarżony nie wyciągnął żadnych wniosków z poprzednich skazań, kontynuując swój przestępczy proceder. Oskarżony kierował pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości o stężeniu ponad 3 promili. Oznacza to stan upojenia alkoholowego i stąd nie dziwi jego zachowanie. Stopień stężenia alkoholu uniemożliwił oskarżonemu podejmowanie racjonalnych, przemyślanych decyzji, wyłączał jego świadomość. Oskarżony stanął w związku z tym olbrzymie, realne zagrożenie nie tylko dla siebie, ale również dla innych uczestników ruchu drogowego. Decydując o wymiarze kary, przypomnieć trzeba, iż czyn z art. 178a § 4 kk zagrożony jest wyłącznie karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat. Co istotne, co do zasady w takich wypadkach nie orzeka się o warunkowym

			<p>zawieszeniu wykonania kary (art. 69 § 4 kk). Sąd zważył wobec tego, że do popełnienia czynu doszło już ponad 3 lata temu. W tym czasie oskarżony nie wszedł w konflikt z prawem. Prowadzi ustabilizowany tryb życia, wrócił do Polski, pracuje. Prognoza kryminologiczna jest wobec niego pozytywna. W tym stanie rzeczy zasadnym było sięgnięcie do art. 37a kk w brzmieniu sprzed nowelizacji z 2020 roku, a więc obowiązującego w momencie popełnienia czynu (art. 4 § 1 kk). To z kolei pozwoliło na orzeczenie kary ograniczenia wolności w formie pracy na cele społeczne. W przekonaniu sądu kara ta odniesie swój skutek w zakresie prewencji indywidualnej, skutecznie odwodząc oskarżonego od popełnienia przestępstwa w przyszłości. Kara jest przy tym na tyle długa, że pozwoli na nabranie krytycznej refleksji co do dotychczasowego zachowania. Sąd zaznacza także, iż kara ograniczenia wolności jest narzędziem prawnej reakcji o dużej elastyczności. Jeśli oskarżony podejmie pracę na umowę o pracę to może wówczas wystąpić o zmianę formy kary na potrącenia wynagrodzenia</p>
II	II	Na mocy art. 42 § 3 kk orzeczono wobec	

		oskarżonego dożywotni zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych. Orzeczenie ma charakter obligatoryjny. W sprawie nie zachodzi przy tym żaden szczególny wypadek, uzasadniony szczególnymi okolicznościami, który przemawiałby za odstąpieniem od tego orzeczenia. Przeciwnie, oskarżony po raz kolejny dowiódł, iż jest osobą nieodpowiedzialną i lekkomyślną. Okoliczności sprawy przemawiają za koniecznością wyeliminowania go z grona uczestników ruchu.	
IV	IV	Na mocy art. 43a § 2 kk orzeczono wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 złotych. Orzeczenie w tym zakresie ma charakter obligatoryjny. Zasądzona suma jest najmniejszą, jaką sąd mógł orzec. W tym zakresie uwzględniono możliwości płatnicze oskarżonego.	
5. INNE ROZSTRZYGNIĘCIA ZAWARTE W WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
Ł. S.	III	III	Sąd na mocy art. 63 § 4 kk na poczet środka karnego orzeczonego w punkcie

		II wyroku tj. zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio, zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 4 lipca 2018 roku.
6. INNE ZAGADNIENIA		
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>W trakcie rozprawy głównej przesłuchano w charakterze świadka żonę oskarżonego M. S. (k. 146-147). Co do zasady jej wyjaśnienia nie wniosły nic istotnego do sprawy. M. S. starała się swoimi depozycjami wspierać stanowisko oskarżonego. Zabieg ten nie powiódł się. Świadek M. S. nie miała kontaktu z mężem po godzinie 12.00 w dniu zdarzenia. Zasugerowała zarazem, iż miała zapewnienie policjanta co do uniknięcia odpowiedzialności karnej przez oskarżonego z uwagi</p>		

na brak jego ujęcia na gorącym uczynku. Twierdzenia powyższe nie zostały potwierdzone przez policjantów przesłuchanych w sprawie, tj. M. P. i M. K. (k. 157-158). Zeznania M. P. zadają ponadto kłam wyjaśnieniom oskarżonego, według którego przyznanie się do popełnienia czynu było wynikiem sugestii ze strony policji. Policjanci nie potrafili przy tym podać żadnych innych okoliczności, które mogłyby stanowić podstawę ustaleń faktycznych w sprawie. Stąd też ich zeznania oraz zeznania M. S. sąd pominął w części dotyczącej ustaleń faktycznych.

7. KOSZTY PROCESU

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku

Przytoczyć okoliczności

V

Sąd na mocy art. 627 kpk i art. 3 ust 1 Ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 300 złotych tytułem opłaty sądowej i obciążył go wydatkami poniesionymi w sprawie w kwocie 800,00 złotych. Rozstrzygnięcie w tym zakresie uwzględnia wynik procesu, w którym sprawstwo i

wina oskarżonego zostały dowiedzione. Oskarżony winien zatem ponieść koszty procesu. Sąd miał przy tym na uwadze, że oskarżony osiąga stałe dochody z pracy zarobkowej. Poniesienie przez niego kosztów nie będzie narażało go na istotny uszczerbek w utrzymaniu.

8. PODPIS